

Úvodem

Studie o vysvětlení příčin reagování virgule na anomálie, a vysvětlující otázku, kterou si kladou i teleztétové (senzibilové, proutkaři) „jak a proč virgule funguje“, vznikla na základě náhodně zjištěných poznatků, zdůvodňuje činnost virgule na základě známých fyzikálních zákonitostí, a dává ve známost experimenty ověřenou teorii, bez vymýšlení nesmyslných a nedoložených úvah.

Nevěřím tomu, že by dodnes, v době složitých kosmických průzkumů nedovedla naše vědecká veřejnost vysvětlit záhadu, podobající se problému - objasnění příčiny svislosti provazu zednické olovnice.

Hledal jsem v literatuře, na internetu, zbytečně. Snad to nestálo za publikování.

Z literatury se dovídám mnoho teorií. Z internetových stránek protichůdné názory vědců, které kritizoval ve svém článku L.N. 10.4.1999 Jiří Heřt : Lze pomocí virgule odhalit podzemní struktury? aneb bída naší vědy

Mimosmyslové vnímání a tedy ani schopnost tzv. senzibilů odhalovat virgulí přítomnost čehokoliv nebyly dosud žádným exaktně prováděným experimentem prokázány. (Senzibilové tedy existují? Kdo jejich existenci prokázal? Zatím vždy byl odhalen omyl nebo podvod)

Přesto zřejmě nejsou vědecké experimenty k ničemu, je-li silnější víra vědců, nerespektujících zcela základní požadavek, že každé tvrzení musí být podloženo důkazy. Jeden vědec má v ruce argumenty, druhý domněnky, jeden myslí, druhý básní, jeden ví, druhý věří. Veřejnost je ovšem od sebe nerozezná a vidí - vědci se hádají.

Není pak divu, že „**Lidé přestávají věřit výsledkům vědeckého bádání**“,

A závěrem:

Smutek, obrovský smutek mne jímá nad trapnými výroky představitelů naší vědy, kteří zřejmě nevědí, že vědecké tvrzení musí být podloženo důkazy a kteří nerespektují nejzákladnější požadavky vědecké metody: respektovat bezpečně prokázané přírodní zákony, testovat hypotézy, použít experiment, nejlépe dvojitě slepý, používat statistiku a logiku, pochopit omezenost významu kazuistiky a znát literaturu. Místo toho spekulace, dojmy, fantazie, ojedinělá zkušenost, absence důkazů. Proboha, je to tak těžké vyjádřit se přesně? Říci, že nemáme jednoznačné důkazy, že jsem je neviděl, nečetl, že jde o problém biologický, kterému nerozumím a pod. Nebo říci zcela prostě a poctivě **nevím**

Infekce iracionality a paravědy zřejmě pronikla hluboko do jádra naší vědy. Nedivme se pak, že naši vědci a věda nemají žádnou prestiž ve veřejnosti, jestliže se nedokáží vypořádat s tak jednoduchým, snadno testovatelným problémem, jakým je proutkaření. Co s tím. Především se asi nesmíme bát zveřejnit náš skeptický názor a protestovat proti šíření bludů.

Přestože nejsem žádným vědcem, souhlasím se závěry článku pana Jiřího Heřta.

Abych ušetřil mnohým zvědavým podrobné části mé práce, uvádím v počátku tuto definici:

Virgule reaguje na existenci předmětu anomálie tím, že se natočí detektorem (tedy těžištěm detektoru) směrem k těžišti objektu anomálie. Je interaktivní s předmětem anomálie - stává se součástí množiny hmotných bodů anomálie. Je-li součástí této množiny, musí mít i společné těžiště. Tvar virgule, která má umístěný detektor excentricky od osy (pólu), podél které se může otáčet, umožňuje, aby se detektor virgule pootočil směrem k těžišti anomálie.

Toto je jediný důvod, proč virgule reaguje. Proutkař je zde pouze citlivý držák nástroje. Při práci může, případně musí přemýšlet o tom, co je právě detekováno, ale v žádném případě jeho myšlení neovlivňuje reagens virgule. Nejde tu o elektromagnetickou indukci, o magnetismus, o Auru, Ódomagnetismus,.....tyto teorie zamlžovaly snahy o řádné odůvodněné vysvětlení daného jevu

Tato zákonitost je tak samozřejmá, jako svislá poloha, kterou vytyčuje obyčejná zednická olovnice, o které však nebylo vymyšleno tolik nesmyslných teorií, jako v případě virgule.

POZNÁMKY K NĚKTERÝM PUBLIKACÍM:

Výběr ze statí seriálu Ing. Jana Servína -

1 - Fantastická realita....

....Troufám si říci, že o vědě něco málo vím. Více či méně přesné definice vědy shodně hovoří o objektivním přístupu k informacím, o opakovatelnosti experimentů, standardních podmínkách, vytváření a potvrzování hypotéz, zobecňování, matematické vyjádřitelnosti a tak dále. To je všechno v pořádku. Pokud se budeme skutečně důsledně řídit těmito definicemi, pak není co řešit a věda se může svobodně rozmáchnout.

9 - Virgule

....Virgule je jednoduché zařízení, které ve spolupráci s lidským tělem určitým způsobem reaguje na jakási pole, vyskytující se v našem okolí. Zdá se, že nějaká pole vytváří nebo ovlivňují například přírodní nebo umělé poruchy zemské kůry. Různé typy polí vznikají při činnosti elektrických zařízení a dokonce i kolem lidského těla je pole, které lze virguli zjistit. Jinak je to neprobádaná oblast vhodná pro další průzkumy a důkladná měření.

Existuje určitý fenomén, který pro účely tohoto článku budu nazývat zóna. Dovoluji si tvrdit, že skutečně existuje, jelikož jsem schopen ji opakovaně detekovat na tomtéž místě, a to třeba i po několika letech. Jedná se snad o průniky jakýchsi polí. Samotná zóna má tvar plochy, která je vždy kolmá k zemi. Netroufám si však tvrdit, že je totožná s patogenními zónami, známými z psychotronické literatury. K tomu nemám v této oblasti dostatek zkušeností. Podle údajů z literatury se zdá, že kromě mnou zjištěných zón existují jiné typy, které nedokážu detekovat. Ovšem i ty poznatky, které jsem získal, mě dovedly s pomocí nepříliš znásilněné logiky k závěrům tak podivným, že by vás snad mohly taky zaujmout, případně inspirovat.

Zónu je možné zjistit pomocí virgule. Virgule ukazuje pouze průběh zóny, nerozlišuje se orientace. Virgule v zóně reaguje podobně, jako cívka v magnetickém poli. Pokud se začne odchylovat ze zóny, jakoby se v ní indukoval proud, který ji zase vrátí zpět. Proto s ní musíme do zóny „najíždět“; k natačení do směru zóny dojde jen v případě, že se ruka s virguli pohybuje. Při velmi pomalém pohybu se dají rozlišit i slabší zóny, které jakoby obklopovaly tu silnější. Připomíná to čarové spektrum. V místě křížení zón se velmi špatně měří. Virgule se nastavuje do různých směrů. Při uchycení jinak než prsty virgule nefunguje. Uvnitř domu na sebe zóny navazují bez ohledu na vnitřní přičky. Zóny v místnostech umístěných nad sebou probíhají téměř totožně. Vnitřní zóny nenavazují na zóny venkovní. Venkovní síť je řídnější a jiná. Těsně u zdi již není možné zjistit pokračování zón, protože měření je ovlivněno blízkostí zdi. Virgule je od zdi „odtlačována“, zrovna tak jako od kamene, kmene stromu nebo od lidského těla. Zóny se vytvářejí nad kofeny stromů, kopírují okraje vodních nádrží (i kaluží). Je možné zjistit vodovodní potrubí, nepodařilo se mi však určit vodní prameny nalezené proutkařem. Kolem svise postaveného kamene (typu menhiru) se vytváří zóny v podobě paprsků směřujících na všechny strany. Dají se zachytit až do vzdálenosti několika metrů od kamene (kámen cca 0.5 m vysoký). Paprsky byly zjistitelné i několik minut po odstranění kamene!

Teď si dovolím malou úvahu o tom, co to vlastně ty popisované zóny mohou být. Virgule velmi prudce reaguje v blízkosti jiskřícího Van den Graafova generátoru (délka jiskry asi 4cm, vzdálenost cca 0.5-1m). Blíže již špička virgule začne odsávat náboj generátoru. Reakce na Van den Graafův generátor napovídá, že by tu mohl být blízký vztah k elektrostatickému poli. Statická elektřina je neustále přítomna kolem nás a často ji i pocítíme. Rozložení elektrostatického pole například kolem izolátorů vysokého napětí se laboratorně zkoumá pomocí tzv. elektrolytické vany. V literatuře je uvedeno, že výsledek měření v elektrolytické vaně je ovlivněn tvarem místnosti, v níž probíhá měření.

Vzhledem k tomu, že ve všech místnostech klasického pravoúhlého tvaru, v nichž jsem měřil, nikde nesměřovaly rovnoběžně se stěnami, mám za to, že i toto rozložení je dáno tvarem místnosti. Všechno tedy nasvědčuje tomu, že zóny mají mnoho společného se statickou elektřinou a jejich průběh je možné ovlivnit hmotnými předměty. Zóny jsou vždy kolmé k povrchu země. Dají se zjistit i několik metrů (možná i výše) nad svým zdrojem. Elektrostatické pole samo o sobě nemá důvod se orientovat kolmo k zemi a jediné pole, které má vždy tuto orientaci, je pole gravitační. Nabízí se tu možnost jakési interakce mezi gravitačním a elektrostatickým polem. Je to samozřejmě pouhá spekulace, ale o to snad právě jde?

Proutkařství pro začátečníky (Richard Werbster) *(překlad z anglického originálu)*

Úvod:

Jednou z úžasných věcí na proutkaření je, že je mohou provozovat opravdu všichni, a to za předpokladu, že jsou připraveni odložit nedůvěru.

Nástroje:

„L“ dráty, (také vlašťovky) s vertikální osou otáčení, virgule tvaru „Y“ s horizontální osou otáčení, rovný prut, kyvadlo

„L“ dráty jsou nejlepší nářadí, s nímž mohou budoucí proutkaři začít, protože každému se podaří předmět přinutit k práci

S předloženými zásadami lze jen souhlasit a snažit se jimi řídit.

Připomínky:

Spolupráce s lidským tělem není podmínkou reagování virgule.

Virgule reaguje pootočením do centra anomálie díky svému tvaru a schopnosti pootočením kolem svých těžištěm detektoru k anomálii (zde nazvané „zonou“).

Podobnost výstižná, avšak pouze náhodná.

Cívka v magnetickém poli má cosi s indukcí, virgule v gravitačním poli hmotného tělesa anomálie se stává součástí tohoto tělesa a tudíž musí mít společné těžiště, proto se **musí se pootočít** do směru společného těžiště. Nejde o zónu paprsků, směřujících na všechny strany, nýbrž o skutečnost, že procházíme-li s virguli kolem tohoto bodu, směřuje pořád svým těžištěm, k těžišti tohoto kamene (bodu) - obdoba při hledání studní virgulí „L“ typu. Pochopitelně, zůstala tam stlačenější zemina

Virgule může být skutečně živem elektromagnetu - to je již o něčem jiném

Zóny nemají nic společného se statickou elektřinou, jak je dále uvedeno.

Jediným důvodem je pole gravitační a interakce mezi těžištěm detektoru virgule a těžištěm anomálie (zóny).

Žádná interakce mezi gravitačním a elektrostatickým polem

Autor - Zkušený proutkař, který nepřičítá aktérům proutkaření zvláštní schopnosti a vlastnosti

Skutečně „L“ drát je nejvhodnější nejen k výuce proutkaření, **ale hlavně k poznání, jak a proč virgule reaguje na anomálie**

Jak hluboko je voda?

Postavit se nad nalezený pramen s virgule a zeptat se: Řekni mi, jak hluboko je vodní pramen? Je to 10 metrů? Je to 20 m? Pokračuji tak dlouho v dotazech, pokud virgule nezareagoje. Dále mohu dotazy upřesňovat.

BISKUPOVO PRAVIDLO Blétonova metoda z 18. století (Francie). Bléton se postavil nad pramen, začal kráčet a jeho virgule zareagovala právě v okamžiku když byl od místa pramene ve stejné vzdálenosti, v jaké byla předpokládaná hloubka vody. Měření překontroloval chůzí v několika směrech.

Jak to funguje?

V posledních dvou set letech lidé vědí, že příčinou toho, že se virgule a kyvadlo pohybují, jsou mimovolné pohyby rukou. Avšak nevíme, co přiměje naše ruce, aby se pohybovaly tímto způsobem.

Jsou to naše myšlenky, které mohou ovlivnit kyvadlo, může kyvadlo také odpovědět na otázky tím, že se napojí na vesmírnou mysl?... Ód, Memory a pod.

Archeologické proutkařství

Když umíte úspěšně proutkařit vodu, ropu, podzemní horniny a pod, není problémem vyhledávat umělecké předměty dávných dob

Proutkaření v zemědělství, medicíně a psychické proutkaření

V závěru knihy se zmiňuje autor, že pomocí této knihy budou moci vstoupit proutkaři do fascinujícího světa věštění proutkařením, vyhledáváním vody, ropy, zlata, zasypaných památek, proutkařit pro zdraví a štěstí. Očekávejte jistou dávku výsměchu od okolí, cvičujte se a cvičení nechte hovořit své úspěchy za sebe.

Fyzika na pokraji světa aneb psychotronika

(autorů Doc. RNDr. Ivo Chudáček, DrSc a PhDr Jiří Emil Marek)

2.2. Pohyb pendlu v rukou senzibila

Auru kolem objektů našeho světa za obvyklých podmínek nevidíme, ale přesto je zřejmě základem řady velmi překvapujících jevů. Hmota, která vyplňuje auru se nazývá Ód.

... V druhém případě drží kyvadlo osoba senzibilní - senzibil. Kyvadlo které drží senzibil změnilo své vlastnosti, stalo se kyvadlem siderickým (pendlem). Proč u něho došlo k rozkmitu pendlu. Proč tuto schopnost neprojevují všichni lidé?

Snahou mé práce bylo seznámit odbornou veřejnost s mými poznatky a experimenty a odpovědět na otázku, proč a jak virgule funguje. Má tvrzení možná vyvolají trochu nevole příznivců teorie o vyjimečnosti senzibilů. Nic jiného jim nemohu doporučit, ať si ty experimenty odzkouší. Možná se potom připojí k mému názoru.

V každém případě budu vděčen za připomínky k této práci.

Závěrem děkuji RNDr. Ladislavu Pokornému a panu Jiřímu Výbornému za zapůjčení literatury, která mi pomohla při ověřování mých poznatků s poznatky, nacházejícími se v dostupné literatuře.

Jaroslav Růžička

Je pochopitelně jasné, že tato metoda konverzace proutkaře s virgule je zcestná a přivádí soudné čtenáře k úsměvu.

Naopak Blétonovo pravidlo se jeví správným, neboť klasická virgule tvaru písmene „Y“ s horizontální osou otáčení se natočí detektorem okolo vodorovné osy pod 45° k těžišti místa, kde je nahromaděn soustředěné množství podzemní vody. Interakce mezi detektorem virgule a těžištěm nahromaděného zdroje vody.

Jak je vidět, celých dvěstě let se lidé mylně domnívají, že příčinou jsou mimovolné pohyby rukou. Tento nesmysl byl dokonce jednou z označených správných odpovědí v pořadu „Chcete být milionářem.“ Ne ruce proutkaře, ale tvar nástroje a jeho interakce s anomálií jsou příčinou pohybu virgulí. (společné těžiště!)

Proč ne? Tyto předměty v zemi jsou anomáliemi stejně jako podzemní kabely, dutiny a pod. Virgule vyhledává těžiště těchto předmětů.

Tato témata ponechávám k uvažování odborníkům těchto profesí, kteří jako jediní je mohou posuzovat.

Má pravdu, výsledky budou, proutkařům by se nezacvičení neměli vysmívat. Vždyť jde o běžnou, technicky zdůvodněnou práci, stejně, jako stanovení svislé polohy olovnicí.

Jestliže vychází tato tvrzení ze stejných předpokladů, jako u změny polohy virgule typu „L“ a „Y“ vlivem hmoty anomálie, to je mimovolnými pohyby rukou senzibila, bude i zde prvopočáteční chyba v názoru interakce senzibila s anomálií, a ovlivnění kyvadla (jeho krouživý pohyb) je dáno spíše interakcí závaží kyvadla, hmoty anomálie (minimálně vychýlené oproti úponu závěsu závaží) a gravitace, působící ve svislém směru.

Toto je jen má domněnka, ne tvrzení. zdá se ale pravděpodobná